
Nasza Przyjaźń

1935 XI - BIULETYN PARAFII ŚW. MIKOŁAJA Czerwiec 2018 Nr 398

EWANGELIA IX NIEDZIELI ZWYKLEJ

Pewnego razu, gdy Jezus przechodził w szabat pośród zbóż, uczniowie Jego zaczęli po drodze zrywać kłosa. Na to faryzeusze mówili do Niego: "Patrz,

czemu oni czynią w szabat to, czego nie wolno?". On im odpowiedział: "Czy nigdy nie czytaliście, co uczynił Dawid, kiedy znalazł się w potrzebie i poczuł głód, on i jego towarzysze? Jak wszedł do domu Bożego za Abiatarą, najwyższego kapłana, i jadł chleby pokładne, które tylko kapłanom jeść wolno, i dał również swoim towarzyszom". I dodał: "To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu. Zatem Syn Człowieczy jest Panem także szabatu". Wszedł znowu do synagogi. Był tam człowiek, który miał uschniętą rękę. A śledzili Go, czy uzdrowi go

w szabat, żeby Go oskarżyć. On zaś rzekł do człowieka z uschlą ręką: "Podnieś się na środek!". A do nich powiedział: "Co wolno w szabat: uczynić coś dobrego, czy coś złego? Życie uratować czy zabić?". Lecz oni milczeli. Wtedy spojrzawszy na nich dokoła z gniewem, zasmucony z powodu zatwardziałości ich serc, rzekł do człowieka: "Wyciągnij rękę!". Wyciągnął, i ręka jego stała się znów zdrowa. A faryzeusze wyszli i ze zwolennikami Heroda zaraz się naradzali przeciwko Niemu, w jaki sposób Go zgładzić. (Mk 2, 23-3,6)

Co wolno robić w szabat? To pytanie aktualne do dnia dzisiejszego. Dla żydów szabatem jest sobota, ostatni dzień tygodnia, dla chrześcijan niedziela, pierwszy dzień tygodnia w żydowskim kalendarzu. Zamieniając dni pytamy: co wolno zrobić w niedzielę? Czy można iść do sklepu? Czy powinniśmy sprzątać? Kosić trawę? Może prasować? Zwłaszcza w ostatnich kilku miesiącach, kiedy to w niektóre niedziele, sklepy są zamknięte, to pytanie staje się jeszcze bardziej aktualne. Czy można zakazać handlu w niedzielę, mamy przecież prawo do zakupów..? Jezus pokazuje swoją postawą i czynami po co jest szabat, po co jest niedziela – dzień wolny.

Dla chrześcijan niedziela nabiera szczególnego znaczenia – to dzień, w którym Jezus powstał z martwych. Nie ma ważniejszego wydarzenia. To właśnie wtedy, zostało ocalone życie każdego z nas – życie wieczne. *Co wolno czynić*

w szabat: (...) *Życie uratować czy zabić?* W niedzielę jesteśmy zaproszeni do ocalenia życia. Do tego, aby zadbać o to, co najważniejsze. Jezus pozwalając uczniom zrywać kłosa w szabat i uzdrawiając człowieka z chorą ręką, wskazuje, że powinniśmy troszczyć się w sposób szczególny o nasze życie. Udział w Eucharystii – to troska o życie wieczne, spotkanie z bliskimi (niekiedy niebezpiecznie pomiędzy sklepowymi półkami) to troska o życie doczesne, o relację z bliskimi na które w ciągu tygodnia często nie mamy czasu. To spotkanie i rozmowa z tymi, których kochamy. Ten fragment przypomina, że chrześcijaństwo jest religią spotkania, a nie religią normy. W naszej codzienności, spotkanie ma służyć ocaleniu życia a nie jego zniszczeniu.

Szabat jest dla człowieka, mówi Jezus do mających wątpliwości faryzeuszów. Niedziela jest po to, aby rozwijać swoje człowieczeństwo, aby o nie zadbać. Oczywiście inne dni tygodnia też temu służą, jednak to właśnie niedziela ma szczególnie przywilej. Przepowiedź o stworzeniu świata pokazuje proces, który został uruchomiony dla człowieka. To przecież dla nas Bóg stworzył świat. I mimo to, że Bóg się tym nie zmęczył (wszak Bóg nie może się zmęczyć!) to jednak mówi księga Rodzaju: *odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie*. Miejmy odwagę zadbać o niedzielę. Miejmy odwagę odłożyć na bok ważne sprawy dnia codziennego właśnie po to, aby ocalić to co najcenniejsze, nasze relacje z Bogiem i drugim człowiekiem. Pytanie o to czy sklepy powinny być otwarte w niedzielę, czy zamknięte to pytanie o to, jak przeżywam swoje człowieczeństwo. W relacji „z” i „do”

kogoś podobnego do mnie? W relacji do Boga czy też w ciągłej gonitwie, w której spotkanie z drugim człowiekiem jest tylko i wyłącznie częścią życia a nie jego istotą? Starajmy się pamiętać o świątecznym charakterze niedzieli. Została ona nam dana jako zadanie, dzięki któremu możemy zadbać o siebie i o swoje życie.

ks. Mateusz Szymczyk

* * *

MODLITWY ZA PRZYZYNA BŁ. HANNY

GODZINA Z JEZUSEM I BŁ. HANNA
cotygodniowa adoracja Najświętszego Sakramentu
każdy czwartek godz. 17.00

Czwartkowe modlitwy za wstawiennictwem bł. Hanny odbywają się przy jej grobie, który znajduje się w nawie południowej kościoła św. Mikołaja.

* * *

INTENCJE MODLITEWNE

Można je składać za pośrednictwem naszej strony internetowej, zapisać w księdze lub wrzucić do puszek umieszczonej przy grobie błogosławionej

* * *

MSZA ŚW. ZBIOROWA W INTENCJI CHORYCH

Każdego **28. dnia miesiąca** w kościele św. Mikołaja jest odprawiana Msza św. zbiorowa za wstawiennictwem bł. Hanny. Intencje można składać w zakrystii lub w kancelarii parafialnej.

* * *

NABOŻEŃSTWA CZERWCOWE

Przez cały czerwiec zapraszamy do udziału w nabożeństwach ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa **w tygodniu po Mszy św. wieczornej, około godz. 18.30, a w niedziele o godz. 18.30.** W pierwszych dniach czerwca z uwagi na trwającą oktawę Bożego Ciała nabożeństwa będą połączone z procesją eucharystyczną wokół kościoła. Prosimy o asystę dzieci do sypania kwiatów.

Przedstawienie Serca Jezusowego znane jest w ikonografii od XIV wieku. Początkowo wyobrażano samo serce z poziomą raną i krzyżem, a także z monogramem IHS. Tym samym wskazywano jednoznacznie, że jest to Serce Zbawiciela. Właśnie takie przedstawienie odnajdujemy na obrazku wykonanym przez s. Małgorzatę Marię Alacoque w 1685 roku. S. Małgorzata nosiła go na piersi na znak miłości do Chrystusa. Jej zwyczaj przyjął się szybko w klasztorze wizytek w Paray-le-Monial, a później w całej Francji i innych rejonach świata. Aż trudno dziś uwierzyć, że w czasie Rewolucji Francuskiej ludzie oddawali życie za to, że nosili przy sobie medaliki i obrazki z wyobrażonym Sercem Jezusa. A przecież Jezus złożył s. Małgorzacie wspaniałe obietnice dotyczące czcicieli Jego Serca:

- Dam im łaski potrzebne w ich stanie.
- Ustałę pokój w ich rodzinach.
- Będę ich pocieszał w utrapieniach.
- Będę ich pewną ucieczką w życiu a szczególnie w godzinę śmierci.
- Będę im błogosławił w ich przedsięwzięciach.

-Grzesznicy znajdą w moim Sercu źródło i ocean miłosierdzia.

-Dusze ozięble staną się gorliwymi.

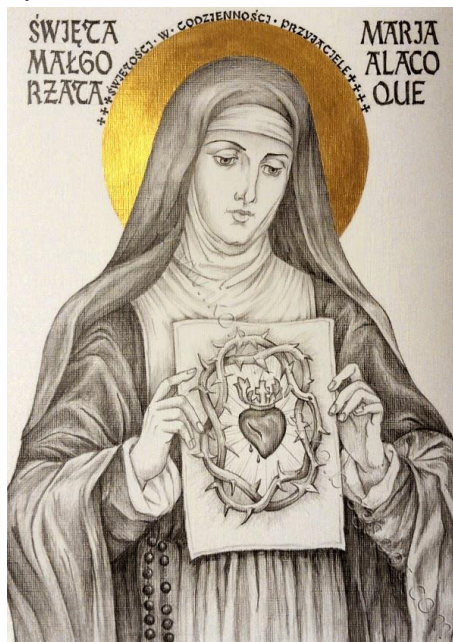
-Dusze gorliwe prędko dojdą do doskonałości.

-Będę błogosławił domom, w których wizerunek Serca mojego będzie czczony.

-Osoby, które będą to nabożeństwo rozszerzały, będą miały imię swoje wypisane w moim Sercu.

-Dam kapłanom dar wzruszania serc nawet najzwardzialszych.

-Przyrzekam tym wszystkim, którzy będą komunikować w pierwsze piątki miesiąca przez dziewięć miesięcy z rzędu w intencji wynagrodzenia, że miłość moja udzieli łaskę pokuty, iż nie umrą w mojej niełasce, ani bez Sakramentów Świętych, a Serce moje będzie im pewną ucieczką w ostatniej godzinie życia.

W XIX wieku Stolica Apostolska orzekła, że do publicznej czci należy używać wizerunku przedstawiającego postać Chrystusa, który prawą ręką wskazuje serce na piersi. Dobrze znamy to wyobrażenie. Otwarte Serce Jezusa, symbol Jego miłości do każdego człowieka. Otwarte, niczym nieosłonięte, a przecież tak delikatne, wrażliwe, stąd podatne na zranienia, które mu zadajemy. I właśnie za te zranienia, zniewagi, obojętność chcemy wynagradzać Bożemu Sercu, uczestnicząc w nabożeństwach czerwcowych. Chcemy też prosić, aby Bóg przemieniał nas na swoje podobieństwo, słowami modlitwy: „Jezu, uczynź serca nasze według Serca Twego”.

Litania ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa jest dziełem francuskich wizytek. W 1720 roku jej publiczne odmówienie w Marsylii wraz z poświęceniem diecezji Sercu Jezusa uratowało miasto od zarazy.

Ostateczny tekst litanii zatwierdziła rzymska Kongregacja Obrzędów w 1899 roku, dodając 6 wezwań. Litania liczy 33. prośby dla upamiętnienia 33. lat życia Jezusa na ziemi.

* * *

NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE

Serdecznie zapraszamy na kolejne w tym roku nabożeństwo fatimskie w środę 13 czerwca. Rozpocznie się ono Mszą św. o godz. 18.00. Będzie ona sprawowana w intencji śp. Ks. Prałata Antoniego Sołtysika w dniu jego imienin.

ODSZEDŁ KSIĄDZ PRAŁAT ANTONI SOŁTYSIK

Ksiądz Prałat Antoni Sołtysik odszedł do Domu Ojca 26 maja br. w godzinie Apelu Jasnogórskiego. Umarł w wieku 85. lat po długiej chorobie, z którą dzielnie walczył. Mieliśmy nadzieję, że będziemy w czerwcu świętować diamentowy jubileusz jego kapłaństwa. Stało się inaczej.

W środę 30 maja w godzinie miłosierdzia otoczyliśmy trumnę z ciałem śp. Ks. Prałata, by dziękować Bogu za to kapłaństwo. Ksiądz Prałat był proboszczem i budowniczym kościoła Narodzenia NMP w Krakowie-Bieżanowie, wieloletnim proboszczem naszej parafii, duszpasterzem młodzieży, założycielem Grup Apostolskich, inicjatorem reaktywowania Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży i jego wieloletnim asystentem, Prezesem Zarządu Związku Księżych Moderatorów Sodalicii Mariańskiej Uczniów Szkół Średnich Archidiecezji Krakowskiej, postulatorem procesu beatyfikacyjnego bł. Hanny Chrzanowskiej. Do końca starał się być aktywny. W ostatnich latach prowadził Klub Seniora przy naszej parafii.

Msza święta pogrzebowa zgromadziła tłumy. Przewodniczył jej J. Em. Ks. Kard. Stanisław Dziwisz, Arcybiskup Senior Archidiecezji Krakowskiej. Mszę św. koncelebrowali abp Stanisław Nowak, kolega rocznikowy Księdza Prałata, bp Henryk Tomasik, bp Jan Szkołodź, bp Jan Zając oraz blisko 100. kapłanów. Ciało śp. Księdza Prałata spoczęło w krypcie kościoła św. Mikołaja, zgodnie z życzeniem zmarłego.

**Parafia św. Mikołaja w Krakowie, ul. Kopernika 9, tel. 12-431-22-77
PeKaO S.A. III O/Kraków: NRB 58-1240-2294-1111-0000-3723-4113**

<http://www.parafiamikolaj-krakow.pl/>